

[B] UFANJE (KKC 1817 – 1821)

OPIS KREPOSTI: Ufanje (nada) je bogoslovna krepost po kojoj čeznemo za nebeskim kraljevstvom i vječnim životom. Pritom svoje pouzdanje stavljamo u Kristova obećanja i oslanjamo se na pomoć milosti Duha Svetoga, a ne na svoje vlastite sile (usp. KKC 1817).

Krepost ufanja je zapravo čežnja za srećom koju je Bog stavio u srce svakoga čovjeka. Obitelj ima potrebu za krepošću ufanja. O njoj ovisi ustrajnost u zadaćama koje se stavljaju pred kršćansku obitelj. Ona je osposobljava da može podići svoje oči i ruke prema nebu i pouzdati se u Gospodina u mnogim redovitim, svakodnevnim situacijama, ali i u poteškoćama u odgoju, u suživotu i komunikaciji, gubicima zbog stradanja i smrti, izgubljenostima, razočaranjima, posebno u odgojnoj nemoći kojoj su izloženi roditelji djece, adolescenata i mladih.

Po kreposti ufanja postajemo optimisti i okrenuti smo prema budućnosti dok s pouzdanjem upijamo riječi molitve sv. Pavla: „A Bog nade napunio vas svakom radošću i mirom u vjeri da izobilujete u nadi snagom Duha Svetoga“ (Rim 15,13). Naime, kako piše papa Benedikt XVI. u svojoj enciklici *U nadi spašeni*, čovjek treba Boga, inače će ostati bez nade (SS 22). Znajući da je upravo obitelj prva škola molitve naglašava da je molitva prvo i osnovno mjesto učenja nade (SS 32).

PITANJA:

za sve članove obitelji: Koje pozitivne primjere življenja kreposti ufanja odnosno nade prepoznajemo u svojoj obitelji?

za supružnike/roditelje:

- Temeljim li svoja ovozemaljska nadanja na nadi u vječni život?
- U bračnoj i obiteljskoj svakodnevnicu, a osobito kada nadodju teškoće i problemi, pouzdajem li se u Boga i njegovu pomoć ili pomoć očekujem od nekog ili nečeg drugog? Mogu li to članovi moje obitelji prepoznati? (Prisjetiti se nekog primjera.)
- Živim li prema motu: "Činim najbolje što mogu, a ostalo prepuštam Bogu?"

za djecu:

- Što za mene znači nada?
- Čemu se nadam od svojih roditelja, od braće i sestara ako ih imam, od baka i djedova?
- Čemu se sve dobrom mogu nadati od Boga koji je stvorio ovaj predivni svijet?

za mlade:

- Jesam li optimist zbog nade da Bog upravlja mojim životom i čitavim svijetom? Je li u mojoj obitelji Bog izvor nade?
- Postoji li uzajamno povjerenje između mene i mojih roditelja? Ako ne, što je tome uzrok?
- Polažem li u Boga svoju nade kad se sve ostale nade pokažu ispraznima?

za bake i djedove:

- Molim li za zagovor sv. Joakima i sv. Ane da unatoč teškoćama života zadržim pogled na obzoru nade koja svoje uporište ima u kršćanskoj vjeri?
- Zamjećujem li u svome životu sve one dobre darove što sam ih od Boga primio? Osjećam li zbog toga zahvalnost ili se prepuštam beznađu i depresiji?
- U kojoj mjeri svojim unucima uspijevam riječima ukazati i primjerom posvjedočiti da sjeme nade bubri natapano molitvom počevši od onih malih stvari pa do onih velikih?

PRIMJER SVETE OBITELJI: Nadati se, za Mariju i Josipa znači u vjeri čekati obećanje života i spasenja, koje je ostvario Onaj koji uvijek održava svoju Riječ, pa i onda kada se na obzorju pojavljuju poteškoće i progonstva. Marija i Josip baštinili su, po svetim pismima i židovskoj tradiciji, istinski smisao nade. Njihova nada se temelji na Božjoj Riječi. Osjećali su da je nada Božji dar, usko povezan sa vjerom i ljubavlju. Isus, koji je s njima živio u nazaretskoj domu, bijaše im najveća snaga njihove nade.

MOLITVA: Slavimo vas i blagoslivljamo Isuse, Marijo i Josipe u Svetoj obitelji sabrani, po bogoslovnoj kreposti ufanja, koja za vas bijaše pouzdano iščekivanje spasenja, koje se ostvarilo u punini, u Isusu. Naučite nas da sve što nam se događa gledamo Božjim očima, Pomozite nam da strpljivo koračamo prema konačnome cilju i da na tom putu prema vječnosti pobjeđujemo strahove, beznađa i malodušnost, u radosnoj spoznaju da nismo sami. Isuse nastani se i u našem domu i živi s nama u sve dane. **Amen.**

ODLUKA: Po zagovoru Svete nazaretske obitelji odlučujemo u našoj obiteljskoj svakodnevnicu živjeti krepost ufanja odnosno nade tako što ćemo

mi supružnici/roditelji...

mi djeca...

mi mladi...

mi bake i djedovi...

Odlučujemo da ćemo jedni druge podupirati i ohrabrivati u provođenju te odluke uzdajući se iznad svega u Božju pomoć i milosrđe. (*Za ustrajnost u odluci dobro je izmoliti deseticu krunice.*)